

Saps què?

Sóc **jo** qui parla!

Cal identificar el subjecte sempre que es pugui

El llenguatge judicial té una forta tendència a utilitzar formes impersonals dels verbs, és a dir, a expressar accions sense atribuir-les a una persona determinada.

S'ha presentat un recurs contra aquesta Sentència.

Es van traslladar les actuacions a un altre jutjat.

Aquestes formes són adequades quan es desconeix l'autor de l'acció o quan aquest és irrellevant. En canvi, si se sap qui fa l'acció i aquesta informació és rellevant, és convenient mostrar el subjecte.

Les persones que compareixen signen aquesta acta com a prova de conformitat.

El Ministeri Fiscal sol·licita el sobreseïment de la causa.

Per tant, qui redacta un document ha d'utilitzar la primera persona per referir-se a les seves accions.

- * Es condemna l'acusat a pagar una multa. (En la decisió d'una sentència)
- ✓ **Condemno** l'acusat a pagar una multa.

- * Es fa constar que aquest Jutjat ha rebut l'escrit anterior. (En una diligència)
- ✓ **Faig** constar que aquest Jutjat ha rebut l'escrit anterior.

- * ES FA SABER: (En un edicte)
- ✓ **FAIG** SABER:

- * Se us cita perquè comparegueu a la vista oral. (En una citació)
- ✓ Us **cito** perquè comparegueu a la vista oral.

Pots enviar-nos consultes i suggeriments a serveilinguistic.dj@gencat.cat.